A cui e Mănăstirea Dobrovăţ, ultima ctitorie a lui Ştefan cel Mare? Tribunalul Iaşi a dat sentinţa definitivă. Argumente de acum 500 de ani

29.02.2024 02:50:00 AUTOR: CRISTINA PETRACHE

GALERIE **Foto**

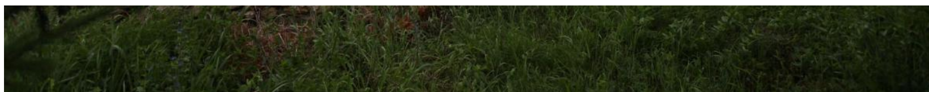

Mănăstirea Dobrovăţ nu îşi schimbă proprietarul, au hotărât, prin sentinţă definitivă, magistraţii Tribunalului Iaşi. În urma sentinţei, ansamblul monahal rămâne în proprietatea Comunei Dobrovăţ, în ciuda încercărilor bisericii de a obţine cu acte în regulă, prin uzucapiune, dreptul de proprietate asupra ansamblului. Pretextul demersului juridic iniţiat de feţele bisericeşti a fost intenţia Mitropoliei Moldovei si Bucovinei de a solicita o finanţare de la Uniunea Europeană pentru un proiect de reabilitare a complexului mănăstiresc. Iar demersul birocratic ar fi impus existenţa unor acte de proprietate autentice asupra clădirilor şi a terenului aferent.

"Într-o seară din vara anului 1499, pe când Ştefan cel Mare, domnul Moldovei, se îndrepta în fruntea oştilor spre Suceava, trecând printr-o dumbravă din codrii Iaşului, a zărit în depărtare un sâmbure de lumină ieşind din pământ. S-a apropiat şi, găsind în inima pădurii chilia unui sihastru, a intrat, cerându-i bătrânului binecuvântarea. Monahul era rus, trecut peste Nistru şi Prut în căutarea singurătăţii şi, văzându-l pe marele domn al Moldovei, l-a salutat pe limba sa: „Dobri veţer", în traducere „Seară bună". Mai târziu, când Ştefan a hotărât că în locul bordeiului singuratic să zidească o mănăstire de călugări, a numit-o, în amintirea sihastrului, Dobrovăţ. Avea să fie ultima ctitorie a lui Ştefan cel Mare şi Sfânt".

Aşa începe, pe pagina de internet a Mănăstirii Dobrovăţ, povestea unui loc de legendă din Iaşi, loc care a ajuns să fie disputat în instanţă. La judecată s-a prezentat, în 2019, stareţul protosinghel al Mănăstirii Dobrovăţ, Costică Chesarie Codreanu, care încerca să obţină pentru biserica pe care o conduce dreptul de proprietate asupra ansamblului mănăstiresc. De partea cealaltă, în faţa magistraţilor au fost chemaţi primarul Comunei Dobrovăţ şi Statul Român, prin Ministerul Finanţelor Publice.

Ce cerea Mănăstirea?

În calitate de reclamantă, Mănăstirea Dobrovăţ, prin stareţ, solicita următoarele:

„(...) să se constate ca efect al împlinirii termenului pentru uzucapiune al dreptului acesteia de proprietate asupra:

- terenului în suprafaţă totală de 9.001 m.p., situat în intravilanul comunei Dobrovăţ şi asupra următoarelor clădiri:

1. C1 - Clădirea Bisericii propriu zise, cu Hramul Pogorârea Sfântului Duh, zidită din piatră, ctitorită de Voievodul Ştefan cel Mare, în stil curat moldovenesc (având altar, naos, gropniţă şi pronaos), terminată în anul 1504.

2. C2 - O bisericuţă mai mică, construită acum 100 de ani, pe ruinele unui Paraclis realizat de domnitorul Simion Movilă, în anul 1607 pentru înhumarea fiului sau Pavel.

3. C3 - Clădirea (cu parter şi etaj), care are o vechime de peste 100 ani, care adăposteşte în prezent chiliile călugărilor şi are şi dormitoare pentru oaspeţii Mănăstirii.

4. C4 - Turnul Clopotniţă, construit în anul 1743.

5. Zidul de incintă, început de Voievodul Ştefan cel Mare si terminat de fiii săi”.

Prin uzucapiune se înţelege dobândirea dreptului de proprietate asupra unui bun prin posedarea lui o anumită vreme. În argumentaţia sa, reprezentantul bisericii le-a explicat judecătorilor istoria Mănăstirii Dobrovăţ, arătând că “posesia Mănăstirii asupra clădirilor şi a terenului aferent a fost începută de peste 500 ani, cu unele întreruperi, iar din anul 1970 , posesia este continuă, neîntreruptă, publică şi sub nume de proprietar. Această posesie este continuată şi în prezent şi îndeplineşte calităţile unei posesii utile, continue, netulburate, publice şi sub nume de proprietar” şi nu au fost revendicate de altcineva.

Prădată de tătari în 1658, ajunge puşcărie şi apoi orfelinat de fete

“Biserica a fost ridicată numai în zidărie, restul lucrărilor fiind terminate de Bogdan al III-lea. Pictura bisericii s-a executat mai târziu, între anii 1527-1531, în timpul lui Petru Rareş. A fost prădată de tătari în 1658, iar familia Racoviţeştilor a aşezat în naos şapte pietre funerare cu chenare şi inscripţii, între 1664-1685. După luptele din septembrie 1739 dintre muscali, turci şi tătari, muscalii stabiliţi la sud-est de Dobrovăţ au prădat mănăstirea, luându-i toată averea şi lucrurile străine adăpostite aici. Prejudicii mari au fost aduse şi de mişcarea Eteriei din 1821-1822, pentru ca în 1864 să fie sărăcită complet, între 1865-1900 ajunge „vestita puşcărie de la Dobrovăţ”, apoi, după 1900, timp de trei ani, orfelinat de fete, după care şcoală de agricultură până în 1930”, se relatează pe pagina de internet a Mănăstirii.

Aceeaşi istorie au auzit-o şi judecătorii, în timpul procesului. “Reînfiinţată prin decret regal de regele Carol I, la 14 mai 1913, mănăstirea a putut să fie populată de călugări abia în 1930, când Ministerul Agriculturii a cedat clădirile şi 44 hectare de teren, iar în locul şcolii de agricultură la Dobrovăţ s-a instalat până în 1948 o obşte de călugări, “după care este din nou folosită drept şcoală până în 1970 şi apoi până în 1990 ca biserică de mir. După 1990 îşi redobândeşte destinaţia iniţială de aşezământ monahal, obşte de maici până în 1991, iar din 1992 obşte de călugări”.

Binecuvântarea IPS Teofan, pusă la dosar

Stareţul a depus la dosar binecuvântarea acordată de IPS Teofan de a se adresa justiţiei, certificatul de înregistrare fiscală a Mănăstirii, Decretul Regal din anul 1913, de reînfiinţare a Mănăstirii Dobrovăţ, un proces-verbal din anul 1939 cu inventarul averii imobile aflate în posesia mănăstirii din vremuri istorice, precum şi planul de amplasament si delimitare.

La finalul anului 2020, magistraţii au respins cererea Mănăstirii Dobrovăţ. Asta după ce Direcţia Judeţeană pentru Cultură Iaşi a comunicat instanţei că imobilele cerute de biserică “au statut de monumente istorice clasate în grupa A - monumente istorice de valoare naţională şi universală, ca părţi componente ale ansamblului arhitectural şi istoric “, Ministerul Culturii a transmis că Mănăstirea Dobrovăţ figurează de mai mulţi ani lista monumentelor istorice, iar Primăria Comunei Dobrovăţ, prin Direcţia Locală de Fond Funciar, a arătat că Mănăstirea Dobrovăţ “nu figurează şi nu a figurat în evidenţele instituţiei cu terenul şi construcţiile care fac obiectul litigiului”, ci cu un teren agricol de 10 ha.

“Decretul Regal din 4 mai 1913 nu conţine menţiuni cu privire la atribuirea de teren, biserici şi clădiri către Mănăstirea Dobrovăţ, iar consemnarea terenului în cadrul inventarului imobilelor din anul 1939 (...) nu este de natură să constituie un act de proprietate al Mănăstirii Dobrovăţ, întrucât procedura de inventariere nu are efect constitutiv de drepturi, ci are cu scopul de a ţine o evidenţă”, au precizat judecătorii. Instanţa a mai subliniat că monumentele declarate de interes public naţional sunt bunuri care aparţin domeniului public al statului şi, potrivit Constituţiei, „proprietatea publică este garantată şi ocrotită prin lege şi aparţine statului sau unităţilor administrativ-teritoriale”, iar „monumentele istorice proprietate publică a statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale sunt inalienabile, imprescriptibile şi insesizabile”.

O sentinţă definitivă după 4 ani de procese

Sentinţa Judecătoriei a fost atacată, în apel, de Mănăstirea Dobrovăţ prin stareţul protosinghel Costică Chesarie Codreanu, iar dosarul a ajuns la Tribunalul Iaşi. La mai bine de patru ani de la începerea demersului iniţial, şi magistraţii instanţei superioare au respins cererea mănăstirii, definitiv.

ALTE TITLURI

Măcel în patul conjugal. Poveste de dragoste începută în Spania şi terminată cu doi morţi.

Povestea trista a cuplului a început în Spania, unde Vasilica se afla împreuna cu (...)

+ crima, Helesteni, iubire, Spania, Pascani

Alegeri la Universitatea „Al. I. Cuza”, Prof. univ. dr. Tudorel TOADER: Parcările UAIC

Problema parcarilor este de interes general pentru întreaga comunitate a UAIC.   Ex (...)

+ Toader, UAIC, Iasi, alegeri, rector

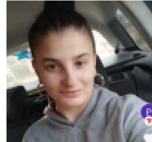
Ciocolatierul renumitei mărci belgiene Leonidas s-a aflat ieri la Iaşi. Zdl l-a provocat să facă o

Toate produsele Leonidas - de la praline la biscuiti, crema tartinabila, nouga si restul produselor (...)

+ Daniel Stallaert, Leonidas, Belgia, Iasi, ciocolata

Mama a două fetițe din Iași a dispărut fără urmă după ce i-a trimis un mesaj de adio soțului.

Barbatul crede însa ca sotia lui ar putea fi în mare pericol. Cele doua fetite ale famil (...)

+ disparitie, tanara, mama, fiice

Harta judeţelor după cele mai mari salarii. Doar trei judeţe şi Capitala plătesc pe medie salarii

Asadar, statisticile oficiale arata ca angajatii din Bucuresti au un salariu mediu net de peste 6.00 (...)

+ top, judete, salarii, harta

Lansare la BCU: a doua ediţie a volumului “Managementul organizaţiei. Concepte şi

Evenimentul de lansare va avea loc la Biblioteca Centrala Universitara „Mihai Eminescu” (...)

+ bcu, lansare, Managementul organizaţiei